Secret Kingdom

Primera edició: setembre del 2014

Títol original: *Midnight Maze*
L'edició original en anglès va ser publicada el 2013 per Orchard Books

Correcció i maquetació: Qüestions.cat

Edició: David Sánchez Vaqué
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

© 2013 Hothouse Fiction Limited, pel text
© 2013 Orchard Books, per les il·lustracions
© 2014 Jordi Vidal i Tubau, per la traducció
© 2014 La Galera SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95
08019 Barcelona
www.lagaleraeditorial.com

Imprès a Liberdúplex
Ctra BV-2249, km 7,4
Pol. Ind. Torrentfondo
08791 Sant Llorenç d'Hortons

Dipòsit legal: B-13.208-2014
Imprès a la UE
ISBN: 978-84-246-5140-4

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

El Laberint de la Mitjanit

ROSIE BANKS

Traducció de Jordi Vidal i Tubau

laGalera

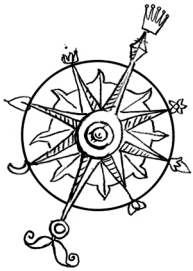

Secret Kingdom

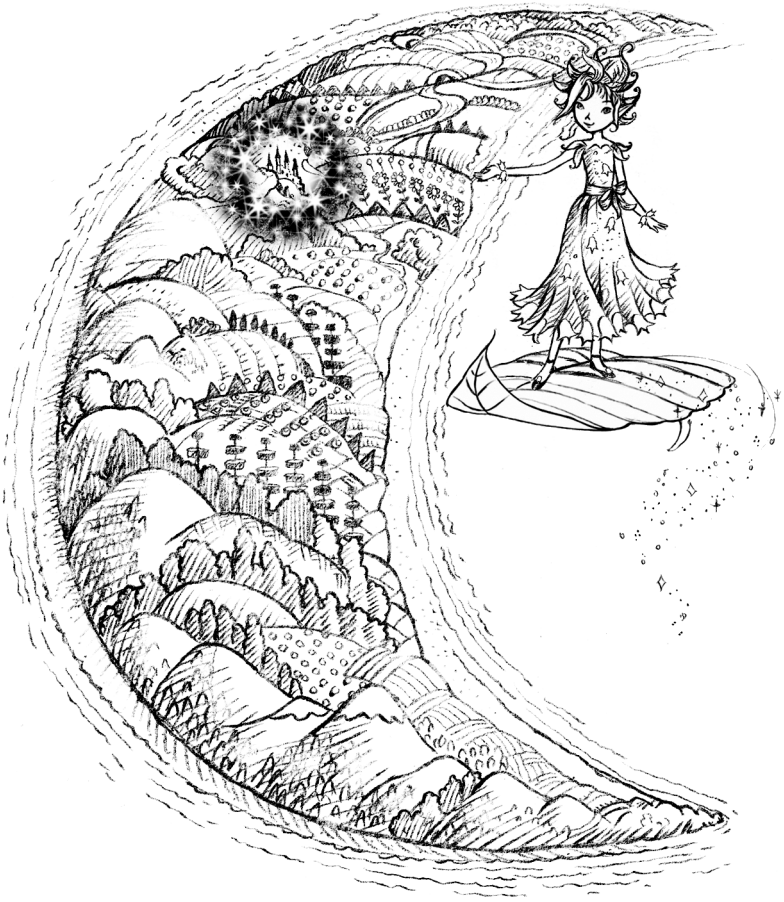

El Laberint de la Mitjanit

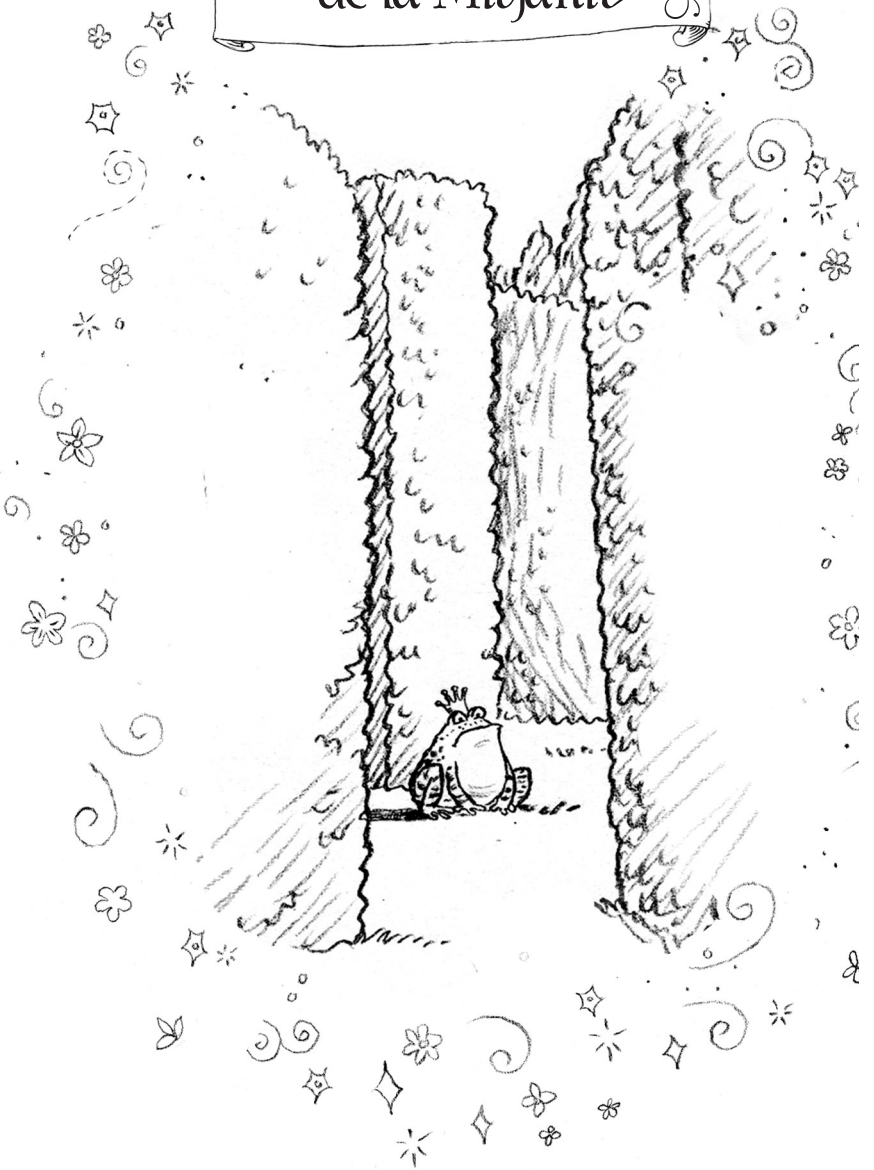

Índex

Diversió d'estiu	9
Una endevinalla resolta	23
La Caseta de Roses	33
Una cursa contra el temps	47
Seguiu aquell gripau!	61
Les regles de la reina Malícia	73
Màgia potent	91
El Ball d'Estiu	105

Diversió d'estiu

L'olor d'hamburgueses fent-se a la barbacoa flotava pel pati de l'Escola de Valldolça. Adults i infants passaven per les atraccions de colors llampants: la caixa de les sorpreses, la parada dels pastissos i el castell inflable. Asseguda darrere el taulell de maquillatge, la Paula Costa va deixar el seu llibre i va sospirar alegrement. Li agradava molt la fira de l'escola.

Al seu costat, la seva amiga Rita acabava de pintar-li una cara de tigre a en Max, el germà petit de la Paula.

—Què et sembla? —li va preguntar, subjectant un mirall.

En Max va rugir.

—Sóc el millor tigre que ha existit mai!

—T'explicaré un acudit de tigres, Max —va dir la Rita—. Quin és el dia de la setmana que els tigres mengen més persones?

—No ho sé! Quin? —va preguntar en Max amb curiositat.

—El diu-*menja*, és clar! —va somriure la Rita.

En Max va deixar anar una rialleta. La Paula va fer que no amb el cap alhora que reia. La Rita sempre explicava acudits, i alguns eren dolentíssims!

—Me'n torno a la caixa de les sorpreses. Gràcies, Rita.

En Max es va aixecar d'un salt i se'n va anar corrent.

—Com m'agrada pintar cares! —va dir la Rita alegrement, recollint-se els rínxols vermells darrere de les orelles.

—En saps molt.

La Paula havia estat llegint un llibre de contes mentre la Rita pintava cares. Ara va començar a recollir els pinzells. Al principi havien estat molt ocupades, però finalment la cua s'havia anat reduint. Es va mirar el rellotge.

—L'Olívia i la Marta haurien de venir

a substituir-nos aviat, i així podrem anar a veure la fira.

—I anar a buscar l'Abril. Com li deu anar? —es va preguntar la Rita.

L'Abril era la seva altra millor amiga. Havia decidit vestir-se de sàvia i dir la bonaventura a la gent.

—Ens l'haurem d'emportar de la parada una estona —va dir la Paula—. Vull anar a comprar uns quants pastissets. Tenen un aspecte deliciós.

—Però no tant com els pastissets del Regne Secret —va respondre la Rita.

Es van somriure.

—Ja ho crec que no! —va convenir la Paula.

Va somriure en pensar en l'increïble secret que compartia amb les seves dues millors amigues. Tenien una caixa màgica que podia emportar-se-les a un país encantat anomenat Secret Kingdom. Aquella caixa l'havia fet el rei Fèlix, el bondadós governant del país. Quan aquell bonic regne havia estat en perill, la caixa màgica havia arribat al món humà per trobar les úniques persones que podien ajudar-lo: la Paula, la Rita i l'Abril!

—Recordes quan ens vam menjar uns pastissets que ens van transformar en fades durant uns minuts? —va xiuxiuejar la Paula.

La Rita va fer que sí amb el cap.

—I aquells pastissets balladors que vam veure al Forn de les Llaminadures que saltaven en l'aire.

La Paula va sospirar delerosa.

—Oh, espero que la Trixi ens envii un

missatge a la Caixa Màgica aviat. Hem de tornar-hi: el rei Fèlix encara necessita el nostre ajut.

La perversa germana del rei, la reina Malícia, causava tota mena de problemes al Regne Secret. El seu últim pla pervers havia estat enganyar el rei Fèlix perquè es mengés un pastís de merenga maleït, i ara es convertia a poc a poc en una horrible criatura, en un gripau pudent. Només una poció curativa feta a partir de sis ingredients podria desfer el malefici. Fins ara la Rita, la Paula i l'Abril havien trobat cinc dels ingredients, però se'ls acabava el temps. Si el rei Fèlix no es bevia la poció a la mitjanit de la nit del Ball d'Estiu, es convertiria en un gripau pudent per sempre més.

—El rei Fèlix ja es comportava com un gripau l'última vegada que el vam veure —va

dir la Rita preocupada—. Espero que no hagi empitjorat.

La Paula va assentir. Li queia bé aquell rei alegre i rodanxó i no volia que es convertís en un gripau pudent. Per sort ell no s'adonava del que succeïa perquè la seva fada reial, la Trixi, i la seva sàvia tieta, la Maibelle, havien fet un encanteri perquè tothom s'oblidés de la maledicció i ningú no es deixés portar pel pànic mentre la Paula, la Rita i l'Abril buscaven els ingredients per fer la poció curativa.

—Quin serà l'últim ingredient? —es va preguntar la Paula.

En aquell moment van arribar l'Olívia i la Marta per fer-se càrrec de la parada de maquillatge i la Paula i la Rita van callar de seguida.

—Gràcies per substituir-nos —va dir la Rita a les altres noies.

La Paula es va ficar el llibre a la butxaca mentre ella i la Rita s'afanyaven a anar a buscar la parada de l'Abril. Era una tenda ratllada amb un gran rètol penjat a fora que deia en lletres recargolades:

Madame Abril Rose. Endevina extraordinària. Entreu. Si us hi atreviu...

Quan van arribar a la tenda, en sortia una noia de tercer.

—Uau —va dir amb un aire d'estupefacció—. He de recordar que el meu número de la sort és el vuit per tenir molt bona sort a partir d'ara!

La Rita i la Paula van riure per sota el nas i van guaitar dins la tenda. L'Abril estava asseguda darrere d'una taula. Portava una faldilla llarga i acolorida i un xal i s'havia

lligat un mocador al cap, sobre la cabellera fosca. Va somriure quan les va veure.

—Ah, dues nenes boniques —va dir amb una veu tremolosa com la d'una anciana—. Heu vingut a sentir el vostre futur, oi, maques?

Es va estrènyer el xal i els va indicar que s'acostessin, amb els seus ulls foscos i brillants.

—Molt bé. Digui'm el meu futur, Madame Abril.

La Rita va parar la mà. L'Abril l'hi va examinar.

—Oh, no! Què és això? —va exclamar dramàticament—. Veig que has de sortir de

viatge! Un viatge a un lloc emocionant i llunyà!

—Podria ser a un *regne secret?* —va replicar la Rita.

L'Abril va riure per sota el nas i es va redreçar.

—Espero que aquest sigui al futur de totes tres!

—Tens la Caixa Màgica? —va preguntar la Paula amb impaciència.

—Sí. És aquí dins.

L'Abril va agafar la seva motxilla de sota la taula i en va treure la caixa. Tenia els laterals de fusta gravats amb dibuixos de sirenes i unicorns i hi havia un mirall ovalat a la tapa envoltat de sis joies verdes. Cada vegada que els seus amics de Secret Kingdom volien enviar-los un missatge, el mirall s'il·luminava. La Paula el va mirar, però va comprovar decebuda que ara no brillava.

L'Abril es va estirar.

—Ja estic cansada de dir la bonaventura. Vull anar a fer un volt per la fira. Som-hi!

Es va treure el xal i la faldilla llarga. A sota duia uns pantalons curts i una samarreta de color rosa llampant. Va girar el rètol de fora de la tenda d'«OBERT» a «TANCAT» i totes tres van anar a fer un cop d'ull a les atraccions.

Les noies van anar de parada en parada, van procurar veure-ho tot. Van provar d'endevinar quants caramels hi havia dins d'un gerro i van tractar d'esbrinar on hi havia amagat el tresor en un mapa. Després van anar on la seva professora d'educació física ensenyava un ball a la gent. Cinc o sis nenes estaven dretes sobre uns matalassets mentre ella els explicava què havien de fer.

—Anem a provar-ho! —va dir l'Abril, a qui li agradava molt ballar.

—Jo us esperaré aquí —va respondre la Paula amb timidesa.

No li agradava gens que els altres la miressin mentre actuava.

—No, vine! —va insistir l'Abril.

—Serà divertit —va dir la Rita.

—D'acord.

La Paula es va rendir quan les seves amigues li van donar la mà i la van estirar cap a la pista de ball.

La professora d'educació física els va donar la benvinguda.

—Veniu i participeu-hi! És fàcil. Feu un pas a la dreta i després gireu. Un pas a l'esquerra, us agafeu de bracet amb la persona que teniu a la dreta i gireu en cercle. Proveu-ho!

La Rita tenia raó. Era molt divertit i la Paula no va trigar a oblidar-se de la gent que mirava. L'Abril la va fer girar frenèticament

i la Paula va xisclar, amb els seus cabells rossos volant en l'aire.

Quan el ball es va acabar, les tres estaven cansades però contentes.

—Ara tinc molta gana —va dir l'Abril—. Anem a comprar uns pastissets.

Però quan va agafar la seva motxilla, es va sobresaltar. En sortia una llum per la part de dalt.

—La Caixa Màgica! Brilla!

—De pressa! Tornem a la teva tenda! —va proposar la Rita.

Van oblidar els pastissets i van tornar

corrent a la tenda d'endevina de l'Abril. Devien tenir un missatge nou de Secret Kingdom!